

Gorenjsko, Štajersko, Ljubljano z okolico, če omenim samo najpoglavnejše regije.

Fotografije so dejansko slikovni posredovalec podatkov o stanju, razmerah in predvsem o kulturnih prvinah v določenem časovnem obdobju na določenem geografskem območju. Z današnjega strokovnega gledišča so fotografije iz Halpernove zbirke dragocene za nadaljne raziskave zlasti z vidika sprememb in novosti – ne samo za etnološko in antropološko področje, pač pa tudi za vrsto sorodnih strok, npr: zgodovino, arhitekturo, krajinsko arhitekturo, geografijo.

V sklop celotne Halpernove dokumentacije pa prištevamo tudi terensko gradivo (fotografije, terenski dnevniki, poročila), ki so ga v Šenčurju in Gradencu opravili v študijskem letu 2004/2005 študenti 4. letnika Oddelka za etnologijo in kulturno antropologijo v okviru Vaj iz muzeologije, ki jih vodi dr. Jože Hudales. Študenti so se pred odhodom na teren seznanili s Halpernovim gradivom. Delo so opravili zelo kakovostno, saj so ob koncu semestra rezultate svojega dela v navedenih krajih predstavili na razstavi.

V sklopu predstavitve dokumentarnega gradiva se prof. Halpernu zahvaljujem za velikodušno darilo. To ni samo dokumentarno gradivo za ozke znanstvene namene, temveč pomemben vidik slovenske kulturne dediščine, ki je predstavljena tudi na spletnih straneh knjižnice univerze v Bradfordu <http://www.brad.ac.uk/library/special/halpern.php> in v Library of Congress v Washingtonu <http://www.loc.gov/folklife/guides/Halpern.html>.

Literatura:

COLLIER John Jr.; Collier Malcom 1986: Visual Anthropology. Photography as a Research Method. Albuquerque, University of New Mexico Press.

HUDALES Jože; Hudelja Mihaela 2004: Joel M. Halpern in njegovo slovensko gradivo. Ljubljana, Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za etnologijo in kulturno antropologijo.

SONTAG Susan 2001: O fotografiji. Ljubljana, Študentska založba.

Datum prejema prispevka v uredništvo: 22. 12. 2005

Drugi članki ali sestavki/1.25

prof. dr. Slavko Kremenšek

SREČANJA S PROF. HALPERNOM

S profesorjem Joelom Halpernom sem se prvič srečal ob mojem povratku iz Sovjetske zveze avgusta 1962. Kot je poznano, je bil profesor v tistem času v Sloveniji in je ob pomoči študentov, tudi ali še zlasti z etnološkega oddelka, zbiral gradivo za svoja proučevanja. Stike sva navezala skoraj gotovo na njegovo pobudo. Verjetno sem mu bil zanimiv kot podiplomski študent moskovske univerze, saj je, če se prav spominjam njegovega pripovedovanja, do tedaj že potoval tudi po Rusiji. Vsekakor pa ga je pritegovalo moje etnološko zanimanje za urbano problematiko in so mu bili, kot kaže, bliže moji pogledi na temeljne etnološke naloge, kot tedaj pri nas bolj ali manj uveljavljena in ustaljena naziranja. Zato si je dal nekatere poznejše rezultate mojih raziskav prevesti, kot se zdi, še pred njihovo objavo. To velja za študijo o Zeleni jami, ki jo je hotel poldrugo desetletje po njenem natisu v prevodu celo izdati, a je to preprečila smrt Toussainta Hočevarja, ki bi moral delu napisati obširnejši uvod. Po prizadevanju profesorja Halperna pa je bila pod naslovom *Suburban Villagers* v prevodu Vilka Novaka ml. objavljena razprava *Vaščani v obmestju*.

Profesor Halpern se je oglasil pri meni verjetno vsakokrat, ko je prišel v Slovenijo oziroma v Ljubljano. Pogosto mi je pošiljal posebne odtise svojih razprav in večkrat tudi del drugih piscev. Poskušal me je povezati z nekaterimi svojimi strokovnimi kolegi. Seznanil me je s svojo družino, gospo Barbaro in hčerami. Z ženo in s hčerko sem bil njihov gost na ladji, ki je bila zasidrana na Reki pred odplutjem v Ameriko. Pa vendar so bila vsa ta povezovanja bolj enosmerna, za kar mi je žal. Razlogi so bili izključno na moji strani. Zaradi pedagoškega dela in siceršnjih obveznosti različnega značaja na fakulteti in v domačih strokovnih krogih nisem imel pravega časa za gojenje bolj mnogostranskih stikov. S kulturno in socialno antropologijo v njuni podobi, kakršno sta imeli pred desetletji, sem se sicer teoretično, z branjem in s pregledovanjem literature, seznanjal v Moskvi, vendar me kot celota nista prevzeli. V meni je bilo (in je še) preveč zgodovinarja, kar je prihajalo do izraza v razgovorih s profesorjem Halpernom, nazadnje v izmenjavi najinih pisem, objavljenih leta 1995 v *Glasniku Slovenskega etnološkega društva*.

Datum prejema prispevka v uredništvo: 30. 8. 2005